

Sag C-348/24

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

9. maj 2024

Forelæggende ret:

Tribunal Supremo – Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Spanien)

Afgørelse af:

12. april 2024

Appellant:

Compañía de Distribución Integral Logista, S.A.

Indstævnt:

Administración General del Estado

Hovedsagens genstand

Kassationsappel iværksat af en distributionsvirksomhed mod Administración General del Estado (den almindelige statslige forvaltning, Spanien) – efteropkrævninger udstedt af Agencia Estatal de la Administración Tributaria (det statslige skatte- og afgiftsforvaltningsorgan, herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden«) – kontrolprocedurer – varenes toldværdi i forbindelse med toldoplagsproceduren – fortabelse af toldpræferencer, som anvendes på tidspunktet for overgangen til fri omsætning – ikke-rettidig fremlæggelse af oprindelsescertifikatet for varerne

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodning om fortolkning ved præjudiciel afgørelse – artikel 267 TEUF – fastsættelse af de importerede varers toldværdi i forbindelse med toldoplagsproceduren – det tidspunkt, der skal lægges til grund for denne vurdering – forordning (EØF) nr. 2913/92 – artikel 29, stk. 1, artikel 76, stk. 1, litra c), artikel 112, stk. 3, og artikel 214 – forordning (EØF) nr. 2454/93 – successive salg – artikel 147 – gyldigheden af beviserne for oprindelsen af varer, der er omfattet af visse særordninger – artikel 97k, stk. 5, artikel 97n, artikel 97t, stk. 7, og artikel 118 – overskridelse af fristen på to år fra udstedelsen eller udfærdigelsen af disse beviser, når der er gennemført delvise klareringer inden for denne frist

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 hvad angår toldværdien fortolkes således, at denne bestemmelse kun fastsætter metoden for fastsættelse af toldværdien – transaktionsværdien med forbehold for de op- eller nedjusteringer, som skal foretages – men ikke fastsætter det tidspunkt, hvor denne værdiansættelse skal gennemføres?

2. Henset til, at det følger af Domstolens praksis, at metoden for fastsættelse af toldværdien på grundlag af varernes transaktionsværdi i henhold til artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 finder anvendelse, når varerne er blevet solgt til udførsel til Den Europæiske Union, skal artikel 29, sammenholdt med artikel 112, stk. 3, og artikel 214, i forordning (EØF) nr. 2913/92, fortolkes således, at henførelse af varerne under en toldoplagsprocedure efter den forenklede fremgangsmåde i artikel 76, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2913/92 indebærer eller gør det muligt at formode, at salget af varerne er gennemført med henblik på deres udførsel til Den Europæiske Union? Har det betydning for besvarelsen af det foregående spørgsmål, at varerne overgik til fri omsætning efter overførslen, mens de befandt sig på toldoplaget?

3. Såfremt de foregående spørgsmål besvares benægtende, og henset til at *toldoplagsproceduren* som en suspensionsprocedure ikke medfører, at toldskylden opstår, idet denne opstår på det tidspunkt, hvor varerne overgår til fri omsætning, skal artikel 29, artikel 112, stk. 3, og artikel 214 i forordning (EØF) nr. 2913/92 da ikke desto mindre fortolkes således, at det tidsmæssige referencepunkt for fastsættelsen af toldværdien er det tidspunkt, hvor varerne henføres under toldoplagsproceduren? Eller skal de anførte bestemmelser nødvendigvis fortolkes således, at denne værdi skal beregnes på det tidspunkt, hvor varerne overgår til fri omsætning, dvs. når toldskylden opstår, selv om disse varer tidligere er blevet oplagt på et toldoplag?

4. Er det for så vidt angår ordningen for successive salg muligt at fortolke artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93 således, at det forhold, at varerne er blevet oplagt på et toldoplag, i sig selv gør det muligt at formode, at det salg, der

gik forud for det sidste salg, på grundlag af hvilket varerne blev indført på toldområdet, blev gennemført med henblik på udførsel til Den Europæiske Union?

5. Skal artikel 118 og 97k i forordning (EØF) nr. 2454/93 med hensyn til oprindelsescertifikaterne fortolkes således, at fremlæggelse af beviset for varernes overgang til fri omsætning efter udløbet af fristen på to år medfører fortabelse af toldpræferencerne som følge af præferenceoprindelsen, selv om det oprindelsescertifikat, på grundlag af hvilket der anmodes om toldpræferencen, er blevet anvendt til tidligere delvise importklareringer, som er gennemført inden for den nævnte frist på to år?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »forordning (EØF) nr. 2913/92«), artikel 29, artikel 76, stk. 1, litra c), artikel 84, 98 og 201, artikel 112, stk. 3, og artikel 214.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, artikel 95, 97k, 97k, 97t og 118 og, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) 1762/1995 af 19. juli 1995, artikel 147 (herefter »forordning (EØF) nr. 2454/93«).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (herefter »forordning (EU) nr. 952/2013«), artikel 70.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, artikel 128 og 347.

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (Den Europæiske Unions retningslinjer for anvendelsen i Unionen af bestemmelserne om gyldigheden af beviserne for oprindelsen af varer, der er omfattet af visse særordninger)

Toldkodeksudvalgets toldværdikompendium (afsnittet Toldværdi) (TAXUD/800/2002), kommentar nr. 7.

Fortolkende meddelelse 1.1 fra den tekniske toldværdikomité.

Domstolens dom af 12. december 2013, Christodoulou m.fl. (C-116/12, EU:C:2013:825), præmis 40.

Domstolens dom af 16. november 2006, Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716), præmis 30, af 20. december 2017,

Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), præmis 24, og af 20. juni 2019, Oribalt Rîga (C-1/18, EU:C:2019:519), præmis 22.

Den Europæiske Unions Domstols dom af 9. november 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839).

Dom af 6. juni 1990, Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237), præmis 11, og af 28. februar 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), præmis 28.

Anførte nationale forskrifter

Dom afsagt af afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Audiencia Nacional (domstol i visse straffe-, forvaltnings- og arbejdsretlige sager) den 25. september 2017 (sag 520/2016, ES:AN:2017:3708).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Corporación Habanos (herefter »CH«) solgte cigarer til Altadis (den første overdragelse) og varetog transporten af produktet fra Cuba til toldoplaget i Agoncillo (Rioja, Spanien), hvor distributionsvirksomheden Logista indførte varen som modtager.
- 2 Cigarerne fra Cuba, som var oplagret på toldoplaget i Agoncillo og var knyttet til toldoplagsproceduren, havde forskellige bestemmelser. En del af denne vare blev solgt af Altadis til Logista, som igen solgte en del i Ceuta og Melilla, zoner, der ikke er omfattet af Unionens toldområde, mens en anden del blev solgt til tobaksbutikker. Hvad angår den del, der blev solgt til tobaksbutikker (som er genstanden for sagen), oplagde Logista den på toldoplaget som modtager, mens Altadis beholdt ejendomsretten, indtil Logista aftalte salget af varen med tobaksbutikkerne, idet Altadis på dette tidspunkt overdrog ejendomsretten til Logista (anden overdragelse), som herefter bragte varen i fri omsætning med henblik på salg og efterfølgende levering til tobaksbutikken.
- 3 Skatte- og afgiftsmyndigheden indledte en række kontrolprocedurer i medfør af den fælles toldtarif for regnskabsårene 2012-2015 med to separate begrundelser.
- 4 Dels blev reguleringen begrundet med, at den toldværdi, som var blevet angivet, og som vedrørte salget af de cubanske cigarer fra CH til Altadis, ikke opfyldte betingelserne for anvendelse af ordningen for successive salg i artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93. Skatte- og afgiftsmyndigheden var af den opfattelse, at det første salg (fra CH til Altadis), som blev gennemført, før varerne blev oplagt på toldoplaget, ikke var blevet foretaget med henblik på udførsel til Unionens toldområde, og fastslog derfor, at den værdi, der skulle lægges til grund som toldværdi, var værdien af det salg, hvorved varerne reelt blev indført til Den

Europæiske Union, og at dette salg er det salg, som Altadis foretog til den appellerende virksomhed Logista.

- 5 Den anden begrundelse for reguleringen var, at de importerede varer (tobak) efter skatte- og afgiftsmyndighedens opfattelse ikke var omfattet af de toldpræferencer, der blev anvendt på tidspunktet for deres overgang til fri omsætning, idet der allerede var gået mere end to år fra udstedelsen af oprindelsescertifikatet.
- 6 Den 16. og den 19. januar 2015 (regnskabsåret 2012), den 19. juni 2015 (regnskabsåret 2013), den 30. november 2016 (regnskabsåret 2014) og den 4. januar 2018 (regnskabsåret 2015) blev der udstedt efteropkrævninger i medfør af »den fælles toldtarif«, som fulgte skatte- og afgiftsmyndighedens forslag på alle punkter.
- 7 Der blev indgivet en række klager over efteropkrævningerne til Tribunal Económico-Administrativo Central (centralt ankenævn i skatteretlige sager), som ved afgørelse af 25. oktober 2018 afviste de argumenter, der var fremsat mod reguleringen i medfør af den fælles toldtarif.
- 8 Logista anlagde et søgsmål til prøvelse af afgørelsen fra det centrale ankenævn i skatteretlige sager ved afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Audiencia Nacional (domstol i visse straffe-, forvaltnings- og arbejdsretlige sager), som ikke gav Logista medhold ved dom af 9. juni 2021; Logista har til prøvelse af denne dom iværksat kassationsappel, som verserer ved afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Tribunal Supremo (øverste domstol), den forelæggende ret.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 9 Angående tidspunktet for værdiansættelsen af varen og spørgsmålet om, hvorvidt der, såfremt varen befinder sig på et toldoplæg, kræves eller ikke kræves dokumentation for, at formålet med salget var udførelse til Unionens toldområde, har Logista gjort gældende:
 - (i) at den toldværdi, der skal tages i betragtning på tidspunktet for overgangen til fri omsætning, skal være varens toldværdi på det tidspunkt, hvor den blev henført under toldoplagsproceduren, dvs. den værdi, der blev angivet ved den første overdragelse, altså ved det salg, der blev gennemført mellem CH og Altadis, den eneste transaktion, der havde fundet sted på dette tidspunkt. Appellanten har støttet denne konklusion på artikel 112 i forordning (EØF) nr. 2913/92, hvorefter varernes værdi skal fastsættes på det tidspunkt, hvor de oplægges på toldoplaget, selv når toldskylden er opstået på et senere tidspunkt, nærmere bestemt det tidspunkt, hvor de overgår til fri omsætning.
 - (ii) at den nævnte artikel 112 finder anvendelse på situationer, hvor varerne oplægges på toldoplæg, som er beliggende i Unionens toldområde og drives efter den forenklede fremgangsmåde i artikel 76, stk. 1, litra c), i forordning (EØF)

nr. 2913/92, som har forrang for artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92, eftersom der er tale om en speciel regel.

(iii) Appellanten har på baggrund af ovenstående fortolkning konkluderet, at varenes efterfølgende bestemmelse er irrelevant, hvorfor det forhold, at de er blevet oplagt på et toldoplag, i sig selv medfører, at de er blevet solgt med henblik på udførsel til Unionens toldområde. Dette følger efter appellansens opfattelse af artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93 og af punkt 3.1 i kommentar nr. 7 i toldkodeksudvalgets toldværdikompendium (afsnittet Toldværdi) (TAXUD/800/2002).

(iv) at uenigheden om, hvorvidt salget fra CH til Altadis blev gennemført med henblik på udførsel til Unionens toldområde eller ej, er uden betydning, for så vidt som det på tidspunktet for værdiansættelsen kun var transaktionen mellem CH og Altadis, der havde fundet sted, og det ikke er nødvendigt at anvende ordningen for successive salg i artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93.

(v) subsidiært, at såfremt den nævnte artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse, fordi toldværdien skal fastsættes under hensyntagen til tidspunktet for overgangen til fri omsætning og ikke tidspunktet for varens oplæggelse på toldoplaget og dermed det tidspunkt, hvor der var gennemført to transaktioner (den første mellem CH og Altadis og den anden mellem Altadis og Logista), er den transaktion, som skal tages i betragtning, transaktionen mellem CH og Altadis, hvorfor prisen – henset til, at Logista er den operatør, som har eneret til at distribuere cigarene på det europæiske marked – er den, der blev fastsat ved det første salg mellem CH og Altadis, eftersom dette er prisen ved udførslen til Unionens toldområde.

10 Administración del Estado (den statslige forvaltning, Spanien, herefter »Administración del Estado«) har i det væsentlige gjort gældende:

(i) at artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 kun fastsætter metoden for fastsættelse af toldværdien – transaktionsværdien – men ikke fastsætter det tidspunkt, hvor denne værdiansættelse skal foretages.

(ii) at metoden for fastsættelse af toldværdien som en betingelse for anvendelsen af metoden på grundlag af transaktionsværdien kræver, at der foreligger et salg med henblik på udførsel, hvilket ikke er blevet godtgjort med hensyn til den første transaktion (fra CH til Altadis). Administración del Estado har i denne henseende henvist til artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93.

(iii) at det forhold, at en vare oplægges på et toldoplag på Unionens område, ikke indebærer, at de er bestemt til udførsel til Unionens toldområde, og at det ikke er alle de varer, som CH sælger til Altadis, der er bestemt til udførsel til dette område.

11 Hvad angår beviserne for varenes oprindelse har Logista fortolket artikel 95, 97 og 118 i forordning (EØF) nr. 2454/93 og gjort gældende, at denne lovgivning

ikke kræver, at alle varer fra samme kontingent og med samme oprindelse overgår til fri omsætning inden for to år fra udstedelsen af oprindelsescertifikaterne for varerne, men at denne forpligtelse er opfyldt, hvis der foreligger delvise klareringer for varen inden for fristen på to år. Administración del Estado har gjort gældende, at hver delvis klarering for varer fra et bestemt kontingent er selvstændig og dermed skal bære sit eget certifikat.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 12 Tribunal Supremo (øverste domstol) har behov for fortolkning af visse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2913/92 og 2454/93 for at træffe afgørelse om lovligheden af de efteropkrævninger, der blev udstedt i medfør af den fælles toldtarif.
- 13 Den underliggende tvist vedrører dels spørgsmålet om, hvorledes fastsættelsen af toldværdien for varer, som er knyttet til et toldoplæg og efterfølgende er overgået til fri omsætning i henhold til den forenkede toldfremgangsmåde i artikel 76 i forordning (EØF) nr. 2913/92, skal gennemføres. Tribunal Supremo (øverste domstol) er nærmere bestemt i tvivl om den systematiske fortolkning af artikel 29, stk. 1, artikel 76, stk. 1, litra c), artikel 112, stk. 3, og artikel 214 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93.
- 14 Dels er der behov for at afklare gyldigheden af beviserne for oprindelsen af varer, der er omfattet af visse særordninger, når perioden på to år fra udstedelsen eller udfærdigelsen af disse beviser og der er gennemført delvise klareringer inden for denne frist. I denne henseende vedrører Tribunal Supremos (øverste domstol) tvivlsspørgsmål navnlig fortolkningen af artikel 97k, stk. 5, artikel 97k, artikel 97t, stk. 7, og artikel 118 i forordning (EØF) nr. 2454/93, sammenholdt med artikel 108, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 og Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines.
- 15 For det første opstår der i forbindelse med fastsættelsen af toldværdien en række spørgsmål, som anføres nedenfor. Artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 fastsætter, at toldværdien er transaktionsværdien af varerne *ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde*, hvilket giver anledning til tvivl om, hvorvidt artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 alene tager sigte på at fastsætte metoden for fastsættelse af toldværdien – transaktionsværdien – eller om denne bestemmelse også vedrører det tidspunkt, der skal tages i betragtning ved gennemførelsen af denne værdiansættelse.
- 16 I denne henseende fastslås det i fortolkende meddelelse 1.1 fra den tekniske toldværdikomité, at formuleringen »ved salg til udførsel til Fællesskabets toldområde« i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 ikke skal forstås »således, at den angiver det tidspunkt, der skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om prisen er gyldig«, men at den er begrænset til at angive, at den relevante pris ved værdiansættelsen er den pris, der aftales i forbindelse med et salg med henblik på

udførsel. Henset til den omstændighed, at varerne i den foreliggende sag er blevet oplagt på et toldoplag og dermed henført under en suspensionsprocedure, opstår imidlertid det spørgsmål, om den i artikel 29 fastsatte metode for fastsættelse af toldværdien på grundlag af transaktionsværdien kun finder anvendelse i tilfælde, hvor varerne er blevet solgt med henblik på udførsel til Unionen.

- 17 Endvidere giver appellanten anbringender vedrørende fortolkningen af artikel 112, stk. 3, og artikel 214, sammenholdt med artikel 29, i forordning (EØF) nr. 2913/92 anledning til tvivl om, hvorvidt toldværdien for varer, som er oplagt på et toldoplag, skal beregnes på det tidspunkt, hvor de oplægges på toldoplaget, og ikke på det tidspunkt, hvor de overgår til fri omsætning.
- 18 Såfremt der ved fastsættelsen af toldværdien skal tages hensyn til tidspunktet for overgangen til fri omsætning, opstår der et tvivlsspørgsmål om den eventuelle betydning af ordningen for successive salg i artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93 for fastsættelsen af toldværdien, navnlig om, hvorvidt det er nødvendigt, at det tidligere salg – som skal tages i betragtning ved fastsættelsen af toldværdien – er blevet gennemført med henblik på udførsel, og – såfremt det er nødvendigt, at salget gennemføres med henblik på udførsel – hvorvidt denne betingelse formodes at være opfyldt, når varerne befinder sig på et toldoplag.
- 19 Ifølge Tribunal Supremo (øverste domstol) kan der ikke udledes entydige konklusioner om disse spørgsmål af Domstolens praksis. Artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 blev fortolket i Domstolens dom af 9. november 2017, *LS Customs Services*, (C-46/16, EU:C:2017:839), og i præmis 27 blev det bemærket, at transaktionsværdien skal svare til en pris ved eksport til EU. Følgelig må det på tidspunktet for salget godtgøres, at varer med oprindelse i et tredjeland føres til Unionens toldområde (jf. også dom af 6.6.1990, *Unifert* (herefter »Unifertdommen«), C-11/89, EU:C:1990:237, præmis 11, og af 28.2.2008, *Carboni e derivati* (herefter »Carbonidommen«), C-263/06, EU:C:2008:128, præmis 28), og at det alene er en pris vedrørende en vare bestemt til Unionens toldområde, som kan anvendes ved vurderingen af toldværdien i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 (præmis 28), hvorfor det ville være i strid med målsætningen for Unionens toldværdiordning at anerkende en salgspris til udførsel til et tredjeland som transaktionsværdi som omhandlet i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2913/92 (præmis 29).
- 20 Imidlertid kan der af *Unifert*-dommen (C-11/89, EU:C:1990:237) ikke udledes generelle kriterier for vurderingen af, hvornår salgene er blevet gennemført med henblik på udførsel til Unionen. Endvidere blev det i denne dom påpeget, at den omstændighed, at de varer, som har været genstand for et salg, angives til fri omsætning, anses som tilstrækkelig tilkendegivelse af, at de er blevet solgt med henblik på udførsel til Fællesskabets toldområde (præmis 13), en omstændighed, som også er omhandlet i artikel 147, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 og muligvis kan finde anvendelse i den foreliggende sag.

- 21 På den anden side drøftede Carboni-dommen (C-263/06, EU:C:2008:128), selv om den gentog, at det i henhold til artikel 29, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 på tidspunktet for salget må godtgøres, at varer med oprindelse i et tredjeland føres til Fællesskabets toldområde, ikke spørgsmålet om toldværdien eller om toldoplaget.
- 22 Med hensyn til fortolkningen af artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93 er det endvidere værd at nævne, at artikel 128 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som har fundet anvendelse siden den 1. maj 2016, ikke omhandler et eventuelt tidligere salg, men at værdien fastsættes på grundlag af salget. Imidlertid indeholder artikel 347 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 en overgangsbestemmelse, i henhold til hvilken det indtil den 31. december 2017 er muligt at fastsætte værdien på grundlag af et tidligere salg, hvis der foreligger en kontrakt, som er indgået tidligere. Hvad angår den tidsmæssige anvendelse af artikel 147 i forordning (EØF) nr. 2454/93 bør det derfor undersøges, om importøren (som bringer varerne i fri omsætning) på grundlag af Domstolens dom i Unifert-sagen (navnlig præmis 21) i tilfælde af successive salg af en vare kan vælge en hvilken som helst pris, der reelt er betalt eller skal betales, ved fastsættelsen af transaktionsværdien.
- 23 For det andet – angående gyldigheden af beviserne for oprindelsen – er indførelsen af visse produkter, herunder tobaksprodukter, underlagt toldafgifter, som skal afregnes, når varerne overgår til fri omsætning i Unionens toldområde.
- 24 Når produkterne stammer fra visse lande, hvis eksport det ønskes at fremme, er det fastsat, at visse toldfordele finder anvendelse, og at toldmyndighederne som dokumentation for, at varerne faktisk har disse præferenceoprindelser, kræver fremlæggelse af oprindelsescertifikatet inden for de fastsatte frister.
- 25 I denne henseende har appellanten bestridt den Administración del Estados argument om, at en fremlæggelse af dette certifikat efter udløbet af fristen på to år medfører fortabelse af toldfordelen på grundlag af præferenceoprindelsen, ved at gøre gældende, at denne fortabelse ikke indtræder, når der er foretaget delvise klareringer af varen inden for denne frist på to år.
- 26 Parternes modstridende fortolkninger og det forhold, at der som anerkendt af toldmyndigheden foreligger præcedens i form af dom afsagt af afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Audiencia Nacional (domstol i visse straffe-, forvaltnings- og arbejdsretlige sager) den 25. september 2017, sag 520/2016 (ES:AN:2017:3708), medfører, at der er rimelig tvivl om, hvorvidt præferenceoprindelsen fortæbes, hvis de nævnte oprindelsescertifikater fremlægges efter udløbet af fristen på to år, selv om sådanne certifikater inden for fristen på to år har omfattet delvise klareringer af varer fra det samme kontingent.